

[Hauge.]

disse Bestemmelser have været indført eller rettet for længe siden, men det har man ikke gjort. Det er først nu, da den endelige Indlemmelsesakt for Landdistriktet skal foretages, at man rejser dette Krav.

Jeg beder meget Rigsdagen afvise dette Lovforslag og sige: Skal det gælde, skal det i hvert Fald kun gælde for Fremtiden, det skal ikke have tilbagevirkende Kraft. Det har altid været Rigsdagens Opfattelse, at man ikke paa økonomiske Omraader kunde give Love, der havde tilbagevirkende Kraft, til Skade for den Part, der faktisk var berettiget til at tro, at Loven, som hidtil havde været gældende, ogsaa gjaldt for ham.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale det høje Ting at modsætte sig det Forslag, her foreligger.

Christmas Møller: Jeg tror, man har Lov til at sige, at da den høje Rigsdag vedtog Loven af 28. Juni 1920 om Indlemmelse i Købstæder af Arealer af Sognekommuner m. v., var den — det gælder saavel Landsting som Folketing — i saa høj Grad optaget af andre Sager, at der ikke faa Gange smuttede en og anden Lov igennem, som ikke var affattet tilstrækkelig godt, og derfor tror jeg ogsaa, at man har Lov til at sige, at naar der nu er rettet lidt af en Bebrejdelse mod dem, som har rejst denne Sag, og er talt om den daværende Indenrigsminister Sigurd Bergs Stilling, bør man i nogen Grad undersøge, hvordan Forhandlingerne denne Lov vedrørende gik i den Tid, Sigurd Berg var Indenrigsminister. Det Lovforslag, som han førte frem til Lov, og som han underskrev, var jo oprindeligt fremsat af den radikale Indenrigsminister Hr. Øve Rode, og det var efter Begivenhederne i Marts og April og efter Valget den 26. April gaaet i Arv til den nye Indenrigsminister, Sigurd Berg, som saa gennemførte det i Landstinget og kort efter i Folketinget. Alene Datoen, som Loven har, den 28. Juni 1920, bør vise en, at man skal være opmærksom paa Forholdet, thi enhver ved jo, at den Dag vel er den største Lovdag, vi overhovedet har. Der er den Dag, samtlige sønderjydske Love blev stadfæstet sammen med enkelte andre, og der var i hele

det Arbejde, som Rigsdagen udførte i Maj og Juni Maaneder, noget overordentlig forceret, saaledes som Forholdene nødvendiggjorde det. Jeg tror derfor, man har Lov til at sige, at hvis en Lov af 28. Juni 1920 maa laves om, saa er dette meget begrundet i Henseende til, hvad der skete da.

Det Lovforslag, den højtærede Indenrigsminister har fremsat, bygger jo, saaledes som Ministeren ogsaa har gjort opmærksom paa det i Bemærkningerne til det, i nogen Grad paa et Lovforslag, som det konservative Folkeparti havde den Ære at forelægge her i Tinget i Samlingen 1925—26, den 19. November; og naar vi tog hele dette Spørgsmaal op, har vi for vort Vedkommende aldrig lagt Skjul paa, at det var Forholdene i St. Hans Landdistrikt og Odense Kommune, der var Aarsagen til, at vi forelagde Forslaget den Gang. Men saadan er det jo altid, at det er faktisk tilstedeværende Forhold, som giver en Indtryk af eller Indsigt i, at der paa et eller andet Omraade er noget forkert. Jeg maa imidlertid for mit Vedkommende hævde, at man meget vel kan behandle denne Sag objektivt uden Hensyn til Forholdet mellem St. Hans Landsogn og Odense og skønne over, om Bestemmelserne i Loven af 28. Juni 1920 er rigtige, eller man mener, at disse Bestemmelser skal laves om. Vi tog da Anledning af de Erfaringer, man havde gjort, til i 1925 at stille Forslag om, at i det Øjeblik en Sammensmeltning skulde foregaa mellem en Bykommune og en Landkommune, skulde Bykommunens Vælgere ogsaa stemme, og saa skulde, sagde vi, $\frac{3}{4}$ af Bykommunens Vælgere stemme for det.

Nu vil jeg selvsagt gerne takke Venstres ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. Elmquist, for den Tilslutning, han gav dertil. Naar jeg tænker paa den Behandling, Forslaget fik i 1925—26 af den daværende Indenrigsminister, Hr. Hauge, og af den nuværende højtærede Indenrigsminister, maa jeg jo sige til det ærede Medlem, at ogsaa paa det Omraade har der været en god Udvikling af Sagerne. Men jeg tror alligevel, at det ærede Medlem og jeg godt kan blive enige om, at den Bestemmelse, der blev foreslaaet fra konservativ Side, var overordentlig stærk. Der kan ikke være Tvivl om, at det var et meget kraftigt Forlangende; og jeg tror ogsaa at have Lov